

den, selvfølgelig medmindre man finder nogle meget mere markante styringsredskaber over for bl.a. sydeuropæiske lande, styringsredskaber, som vi vel ikke er interesserede i at blive viklet ind i, som jo også vil kunne ramme os selv.

Og så sagde statsministeren før, at man ikke af den dér statistik, som hr. Frank Dahlgaard også tager som udgangspunkt for sit spørgsmål, kunne udlede, at det definitivt vil være sådan, at væksten her vil være højere end i eurozonen, men man kan vel heller ikke definitivt konkludere det modsatte, vel?

Økonomiministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Til hr. Keld Albrechtsen: Det vil ikke være sådan, at man pålægger Polen den dag i morgen at opfylde alle betingelserne i forhold til euroen. Det ved hr. Keld Albrechtsen godt.

Og til hr. Frank Dahlgaard: Jeg sad og fik den tanke, at hvis nu vi havde haft en situation, hvor Danmark ikke af Moody's International Service havde fået 3 A'er og topkarakter for sin økonomiske politik, men havde fået det modsatte, så er jeg helt sikker på, at hr. Frank Dahlgaard med lige så stor iver ville have argumenteret for, at vi hellere må blive udenfor, for så kan vi rigtig sætte gang i sagerne; det vil vi ikke kunne indenfor.

Jeg vil sige til hr. Frank Dahlgaard, at en gang imellem må man træffe sine beslutninger og vælge sin vej forholdsvis uafhængigt af den aktuelle situation og også dertil knytte nogle politiske mål, som man sætter sig. Og det mål, denne regering inklusive mig selv har besluttet sig for, er dette lands tryghed og sikkerhed i en behård international verden med massive økonomiske kræfter, der på 10 sekunder kan vælte selv Bank of Englands valutareserver og på 5 sekunder kan vælte den svenske valuta, selv om man forhøjer renten med 500 pct. i Sverige.

Det er det, vi ikke skal have i Danmark, og det kan man holde mange taler om, men konklusionen bliver dog den samme: Et lille land som Danmark med 5 millioner flittige indbyggere og et dygtigt erhvervsliv og et dygtigt arbejdsliv er bedst tjent med at være i en kreds, hvor vi er sikre, hvor vi ikke udsættes for ustabilitet, og det er det, der driver os i den danske regering.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes nok, statsministeren er lidt langt ude, når han begynder at argumentere med, at hvis det nu var gået anderledes og Danmarks kreditværdighed var blevet nedjusteret, så havde Frank Dahlgaard nok ment det samme. Det virker, som om statsministeren ikke har argumentationen på plads i denne her sag.

Jo, hvorfor ikke få en situation som i Sverige, som hævdede renten med 500 pct. – det er jo efterhånden nogle år siden; var det i begyndelsen af 1990'erne? – men alligevel blev den svenske krone rendt over ende, og den havnede nede på 70 danske øre. Hvorfor ikke kæmpe for den sag? For hvad var situationen dengang? Det ved statsministeren udmærket godt. Situationen var, at Sverige igennem 10 år havde ført en tordnende uansvarlig, tåbelig økonomisk politik, hvor de år for år havde haft langt større pris- og lønstigninger i Sverige, end vi havde haft i Danmark og Tyskland, og derfor var de så devalueringssmodne, at når bare et naboland som Finland fik problemer og måtte devaluere, ja, så blev Sverige revet med.

Det er da netop, at man må tage konsekvenserne af sine handlinger, og det går jeg i hvert fald som borgerlig og konservativ ind for at man gør. Også omvendt: Hvis man fører en stærk økonomisk politik, får man også konsekvenserne af det i form af bedre beskæftigelse og lavere arbejdsløshed, som vi har i dag. Der er det med stor bekymring, i hvert fald jeg ser på, at vi skal ind og have fælles valuta, for så bliver det vel også fælles arbejdsløshed og fælles alt muligt andet i Euroland.

Statsministeren skylder et svar på spørgsmålet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren nævner altid som udgangspunkt for de her snakke, at vi skal have en rigtig livlig og god debat, men det er jo lidt svært at få debat med en, som ikke svarer på de spørgsmål, der bliver rejst.

Men jeg skal bare i relation til statsministerens sidste bemærkninger bede statsministeren bekræfte, at Danmark stadig har en ERM II-aftale med eurolandene, som jo betyder, at den danske krone kun må svinge med 2 1/4 pct., tror jeg det er, og at Den Europæiske Centralbank er forpligtet til at være med til at beskytte kronen – bare for god ordens skyld, for man